

Концепція правової освіти і виховання

Вступ.

Конституція України (ст. 1) характеризує Україну як суверенну, незалежну, демократичну, соціальну, правову державу. Наша країна стоїть на шляху розвитку правової держави. Тому цілком закономірно, що перед школою стоїть завдання виховати правосвідомого громадянина.

Запровадження цієї концепції обумовлено необхідністю систематизації діяльності школи та сім'ї, спрямованих на формування у підлітків високого рівня правової культури та правової свідомості.

Ідея правової освіти та виховання полягає в тому, що людина має правовий статус і вступає в правові відносини з суспільством, а отже, має права і обов'язки. Одна з найгостріших людських потреб – бути захищеним у правовому плані – може бути реалізована завдяки правовій освіті та вихованню громадян.

Концепція правової освіти і виховання в школі ґрунтується на науково-правовій базі, яку складають: Загальна декларація прав людини, Декларація прав дитини, Конвенція ООН про права дитини, Конституція України, Закон України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», Державна національна програма «Освіта. Україна XXI століття», Національна програма «Діти України», відповідні укази Президента України.

1. Психолого-педагогічні, філософські засади особистісно-орієнтованого виховання.

Методологічне підґрунтя правової освіти і виховання складають формування в учнів здібності й бажання усвідомлювати себе як правосвідому особистість.

Стратегія правового виховання повинна забезпечити функціонування базових виховних процесів, в яких проходить становлення особистості:

-процесу індивідуалізації – становлення індивідуального особистісного образу, формування «Я-концепції»;

-процесу соціалізації – входження дитини в соціум, засвоєння різних способів життєдіяльності, формування концепції життя, здійснення життєвого та правового самовизначення;

-процесу культурної ідентифікації;

-процесу духовного, морального саморозвитку особистості – опанування загальнолюдськими нормами поведінки, здатності робити вибір між добром і злом.

1. Основна мета і завдання

Мета правовиховної роботи полягає в органічному поєднанні навчання і виховання, підпорядкуванні організації та змісту освіти завданням формування цілісної та всебічно розвиненої особистості з високорозвиненою правовою свідомістю і культурою, перетворенні системи моральних та духовних цінностей на важливий чинник виховання молодого покоління.

Ця мета передбачає розв'язання цілого комплексу взаємопов'язаних між собою завдань:

- шляхом передачі та реорганізації досвіду народу закласти основи художньо і духовно розвиненої особистості з широким культурним кругозором;
- залучати кожного учня до участі в різних сферах соціальної та правової діяльності;

- створити умови для безперервного виховання засобами позакласної та позашкільної роботи;

- проводити виховну роботу, виходячи з даних „Діагностичної програми вивчення рівнів вихованості учнів”.

1. Особливості правовиховної роботи школи

Особливості правовиховної роботи мають визначатися:

- комфортним положенням учнів у колективі;
- стосунками взаємодовіри, взаємоповаги, взаємозбагачення, супроводом розвитку в педколективі, створення умов для вільного розвитку учнів;
- озброєння школярів знаннями в галузі права та правовідносин;
- бажанням самостійно збагачувати свої знання, розширювати свій кругозір, не стандартно вирішувати завдання;
- фізичним самовдосконаленням;
- зміною форм життєдіяльності учнівського колективу з метою подальшого розвитку творчих начал (за прикладом вчителя).

Основні принципи виховання:

1. Колектив формує яскраву неповторну особистість.
2. Творчість – основа діяльності.
3. Побудова відносин між школярами і дорослими на основі співдружності та партнерства.
4. Принцип природовідповідності.
5. Принцип гуманізації та демократизації.
6. Принцип самоорганізації, самостійності, самовиховання, самоврядування та рефлексії.

Основні напрями правової освіти та виховання

- правове виховання;
- пізнавальна діяльність;
- громадянське виховання;
- формування здорового способу життя;
- виховання в сім'ї;
- педагогічна просвіта батьків;
- взаємодія з громадськими організаціями.

Методи правового виховання

Зміст і методи правової освіти і виховання спрямовані на становлення особистісно значущих способів пізнання шляхом організації цілісної пізнавальної діяльності, формування особистісного досвіду.

Основні напрями правовиховної діяльності:

- інформаційно-масові;
- діяльнісно-практичні групові;
- інтегративні;
- діалогічні;
- індивідуальні.

Методами наукового обґрунтування правової освіти і виховання може стати:

- охоплення всіх складових соціального та правового досвіду;
- відповідність віковим особливостям, міжнародному досвіду;
- визначення індивідуального рівня вихованості та сформованості правової культури, свідомості, досвіду.

В школі використовуються методи виховання, які стимулюють розвиток самостійності, творчості, усвідомлення моральних цінностей і формують конструктивний соціальний досвід.

Класні керівники мають вільний вибір методів і засобів:

- розробка і реалізація спільних учнівських проєктів;
- інтерактивні форми роботи: дискусії, рольові та ділові ігри, тренінги тощо;
- забезпечення міжкласної взаємодії;
- взаємодія з громадськими організаціями;
- робота учнівського самоврядування.

Прогностика розвитку особистості учня та очікувані результати

В процесі навчання і виховання в школі учень повинен навчитися самоорганізації, оволодіти навичками здорового способу життя, сформувати позитивну «Я-концепцію», установку людини демократичного світогляду, високої правової культури і свідомості.